

Antwoord op vragen, deel 1

**God zelf verschaft opheldering over vragen die een mens
bezig kunnen houden**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.1026 Onjuist denken - Het afwijzen van iets zonder ermee bekend te zijn
- BD.1534 Wanneer heeft het woord Gods geen effect?
- BD.1899 Cremeren - Het versnelde ontbindingsproces
- BD.2464 Helderzienden - Goede of slechte krachten
- BD.2923 Strijden of dienen - Arrogantie - Deemoed
- BD.3277 Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?
- BD.3315 Het aflossen van de zondeschuld door kinderen en kindskinderen
- BD.4069 Het in twijfel trekken van het bestaan van God in de eindtijd
- BD.4444 De liefde van God - Kan God lijden?
- BD.4565 Het opleiden van de dragers van de waarheid - De strijd met het zwaard van de mond
- BD.4567 Ernstige vragen aan hen die onderrichten en Gods dienaren bestrijden
- BD.4570 Geestelijke samenwerking
- BD.4574 Het verrichten van verplichte diensten wordt beoordeeld naar de graad van liefde
- BD.4575 Ze aten en dronken zoals voor de zondvloed
- BD.4590 De leer van de herbelichaming - Dwaalleer - Hemellichamen
- BD.4602 Eeuwige verdoemenis
- BD.4613 Het zwakke zal het einde niet meemaken
- BD.4618 De zonden van de vaders wreken zich op de kinderen
- BD.4644 Het beleven van de ondergang als in een droomtoestand - Herinnering – Nieuwe aarde
- BD.4665 De wereld wil wonderen zien, en ziet het grootste wonder niet
- BD.4675 "Dag en uur weet niemand" - Valse profeten van de eindtijd

BD.1026

6 juli 1939

Onjuist denken - Het afwijzen van iets zonder ermee bekend te zijn

De mensheid wijst af, wat haar toch tot grootste zegen moet strekken en het zwaarwegende van haar handelen is haar in het geheel niet duidelijk te maken, omdat ze zich bewust afwijzend opstelt tegenover al wat geestelijk is. Zodoende is het nooit mogelijk de mensen duidelijk te maken waarin de eigenlijke reden van hun onjuist denken te zoeken is.

Wie zich tegenover een zaak afwijzend opstelt zonder in werkelijkheid er iets van te weten, die is het moeilijk de redelijkheid ervan voor te houden, want hij wil niet. Een zich verdiepen in het omstreden thema zou hem anders laten oordelen.

Wie dus opheldering begeert kan daaraan beantwoordend worden onderricht. En daarom is het onverantwoordelijk steeds in hetzelfde vaarwater te blijven, dat wil zeggen: zijn opvatting niet op te willen geven eenvoudig uit onbekendheid met een zaak, en tot dezen roept de Heer: Open uw oren en uw hart en verneem de stem die u de waarheid wil verkondigen - en onderzoek dan - en wilt u (ze) dan nog afwijzen, dan is het uw vrije wil, maar u bent ervan op de hoogte en kunt dan bewust uw standpunt daar tegenover bepalen, waartoe u echter niet het recht hebt zolang u totaal blind in de geest voortgaat.

In aards opzicht wordt al de zuiver objectieve oplossing van iets dat onverklaarbaar is, gevraagd, hoeveel te meer zou u geestelijk dat ook zo in acht moeten nemen en alles wat u zou willen afwijzen tevoren onderzoeken. Hoe meer u van zins bent passend te oordelen, des te helderder zal uw geest zijn, hij zal u leiden, allereerst om in te zien dat er een eeuwige Godheid bestaat en u dan ingeven deze eeuwige Godheid om opheldering te vragen en uw denken en oordelen zal dan juist zijn.

Tracht eerst de goddelijke gave te begrijpen. Denk in geestelijke zin aan de nood van de tijd en de liefdevolle zorg van de eeuwige Godheid, die nu eenmaal als Schepper van alle dingen niet te loochenen is.

Denk aan de liefde waarmee op aarde een vader aan zijn kind gehecht is en pas dezelfde liefdevolle verhouding ook toe op de Schepper van eeuwigheid en Zijn gehele schepping, en u zult moeten inzien dat zo'n liefde hen die van Haar zijn uitgegaan niet in geestelijke nood kan en wil laten blijven. En alles in het heelal is het product van de goddelijke liefde, er bestaat niets wat de goddelijke liefde niet zou hebben verwekt en in het leven geroepen.

En als u dit zo goed voor ogen houdt, zult u het begrijpelijk vinden, dat de Vader in de hemel Zijn kinderen niet verloren kan laten gaan.

Amen

BD.1534

23 juli 1940

Wanneer heeft het woord Gods geen effect?

Onuitsprekelijk verkeerd is het, de toezendingen van boven slechts in zoverre aandacht te schenken, dat alleen maar het buitengewone van hun ontstaan in aanmerking wordt genomen, echter van een zich innerlijk verdiepen geen sprake is. Dan is het woord Gods zonder effect, er worden weer alleen aardse problemen aangeroerd en slechts hierover uitsluitel verlangd, maar de eigenlijke betekenis van de goddelijke zending wordt niet begrepen.

Zeer weinig mensen zijn bereid voor God te kiezen en het aardse prijs te geven en daarom zullen er ook maar weinige de kracht van het goddelijke woord bij zichzelf bespeuren, want hun kan alleen maar iets worden overgebracht wat zij zelf innig begeren. En begeren kunnen ze wederom de kracht uit God eerst dan, wanneer hun door het woord Gods de liefde van God begrijpelijk werd en ze dan wensen met deze liefde verbonden te zijn.

Maar zolang de toezendingen van boven de mensen deze goddelijke liefde niet aanschouwelijk maken, zullen ze ook het verlangen naar God niet opwekken, dus de kracht uit God niet bewust vragen. Maar de mensen die steeds alleen maar het aardse gebeuren beschouwen, trachten ook in de zo buitengewone bewijzen van goddelijke liefde alleen maar een oplossing van aardse problemen te vinden, maar geestelijke problemen roeren ze niet aan en zo kan ook de geest geen kracht toestromen, wat echter het eigenlijke doel van de bekendmakingen van boven moet zijn.

Het blijft daarom steeds alleen een zuiver wereldlijke aangelegenheid voor zulke mensen en het buitengewone is voor hen spoedig niets buitengewoons meer, ze nemen er kennis van maar trekken er geen bijzondere conclusies uit. En zo is ook dit genade-geschenk zonder bijzondere uitwerking op hun denken gebleven omdat het verlangen naar God in hen niet ontwaakt is en het aardse leven nog al te zeer op de voorgrond van hun denken staat.

Zulke mensen staat nu een buitengewone krachtbron ter beschikking, die toch onbenut wordt gelaten. God zelf biedt hun Zijn hele liefde aan doordat Hij tot hen komt en zich zichtbaar bekend maakt, doch met dichte ogen en oren gaan de mensen eraan voorbij en laten het kostelijkste wat hun geboden wordt onaangeroerd.

En zo kan God de mensen steeds weer bewijzen willen geven van Zijn liefde, macht en wijsheid, er wordt geen aandacht aan geschonken of ze worden alleen maar zuiver aards gezien en beoordeeld, de goddelijke kracht wordt echter niet begeerd, dus ook niet ontvangen. En zo beroven de mensen zichzelf van een middel dat hen moet helpen bij de positieve ontwikkeling van de ziel, omdat ze niet aan hun ziel denken, integendeel steeds alleen hun lichamelijk welzijn op het oog hebben en daarom geen acht slaan op datgene wat alleen de ziel voordeel oplevert.

Ze gaan aan een genadegave voorbij en gaan hun aardse weg verder in onwetendheid, terwijl hun bij een goede wil het rijkste weten zou worden overgebracht, dat hun zonder het zelf te verlangen, niet kan worden toegestuurd.

Amen

BD.1899

28 april 1941

Cremeren - Het versnelde ontbindingsproces

Alles gaat de verlossing tegemoet omdat het de gang van de positieve ontwikkeling moet gaan. Scheidt nu het geestelijke zich van de materie, dan heeft het deze laatste overwonnen, maar niet altijd is het geestelijke zo volledig rijp geworden dat het geen aardse (omvorming) vorm meer nodig heeft en het neemt dan weer verblijf in een nieuwe vorm die eveneens materie is. Als nu echter de ziel, het geestelijke in de mens, het lichaam verlaat, houdt de aardse omvorming op, dat wil zeggen: de ziel ontsnapt aan de laatste vorm op aarde en gaat nu vrij van elke materie binnen in een nieuw rijk dat totaal anders is dan de aarde. Het lichaam, de laatste aardse vorm, is nu weer aan de ontbinding blootgesteld, dat wil zeggen: de geestelijke substanties waaruit ook het aardse lichaam gevormd is, moeten, daar ze bestaan uit het wezenlijke dat zich nog in het beginstadium van ontwikkeling bevindt, de gang van de positieve ontwikkeling eveneens doormaken en zich voor dit doel weer voegen bij de goddelijke scheppingswerken, wier doel juist de positieve ontwikkeling van het geestelijke is.

Dit kan nu geschieden op velerlei manieren, toch moet het steeds de mogelijkheid worden gegeven, dienend werkzaam te zijn, dus moeten deze substanties zich aansluiten bij een zodanig scheppingswerk, dat het een of andere taak te vervullen heeft om door het vervullen van deze taak dienstbaar te zijn, want alleen door dienen kunnen de geestelijke substanties rijp worden. Wordt het de mogelijkheid om te dienen afgenomen, dan wordt de positieve ontwikkeling onderbroken, wat voor het wezen een toestand van uiterste kwelling betekent. De tijd van lijden van het

geestelijke kan weliswaar schijnbaar worden verkort, het geestelijke is echter niet dankbaar jegens de mens die ingrijpt in zijn ontwikkelingsgang en het belemmert te dienen. Zodra nu het lichaam van de mens in zijn natuurlijke ontbinding wordt gehinderd doordat men het verteringsproces ervan tracht te bespoedigen door het te cremen of ook wel op chemische wijze, gaat dit geestelijke een weg die veel smartelijker is en moet het deze ook gaan omdat dit proces indruist tegen de goddelijke ordening, tegen de bestemming die God elk scheppingswerk heeft gegeven. Dit is een eigenmachtige handelwijze van de mensen, die niet met de goddelijke wil overeenstemt.

Het menselijk lichaam moet aan de aarde worden toevertrouwd, zoals het zijn bestemming is: "Van de aarde bent u genomen, tot aarde zult u weer worden" - zover God zelf het niet anders beschikt door Zijn ingrijpen en beëindigen van een mensenleven op een andere manier dan door de natuurlijke dood van het menselijk lichaam. Heeft de ziel zich van het lichaam ontdaan, dan is de taak van het lichaam, dus het geestelijke waaruit het lichaam gevormd is, vervuld tegenover de ziel. Maar tot dit volledig is ontbonden, zijn het nog verdere mogelijkheden gegeven dienend in actie te komen, ofschoon dit de mens niet erg begrijpelijk voorkomt, terwijl het overblijfsel van een versneld ontbindingsproces geen enkele dienende werkzaamheid als taak heeft.

Uitermate onjuist is het daarom aan te nemen dat het lichaam van de mens zich voegt bij de ziel door een dergelijk teweeggebracht louteringsproces. Het geestelijke van de uiterlijke vorm heeft wel dezelfde bestemming zich eens te verenigen met ontelbare zielensubstanties om eveneens weer als menselijke ziel de laatste ontwikkelingsgang op aarde te gaan, maar toch zal dit nooit gebeuren zoals de mensen per vergissing geloven, omdat al het wezenlijke een bepaalde tijd om zich te ontwikkelen is gesteld, die de mens niet naar eigen goeddunken kan bekorten door een uiterlijk proces, als hij de enige mogelijkheid zich geestelijk te ontwikkelen niet ten volle benut op aarde, dat wil zeggen: hij door zijn levenswandel, zijn juiste instelling tegenover God, zijn geloof en door voortdurend in liefde werkzaam te zijn, een graad van rijpheid verwerft, die ook voor het lichamelijke omhulsel de levensweg over de aarde kan verkorten, het evenwel steeds aan de wil van God moet worden overgelaten welke dienende taak Hij dit nog toewijst.

Amen

BD.2464

3 september 1942

Helderzienden - Goede of slechte krachten

Welke geestelijke krachten zich aan de mensen uiten, als het werkzaam zijn van hen openlijk zichtbaar is, moet ernstig onderzocht worden door hen die weldenkend zijn en in de waarheid willen wandelen.

Tussen hemel en aarde, dat wil zeggen: tussen het leven op aarde en het hiernamaals bestaat een samenhang, die nooit hoeft te worden onderbroken, wanneer de mens bereid is hem in stand te houden. En wel, de krachten uit het hiernamaals uiten zich steeds door die mensen die hun wil vervullen, die dus in zekere zin "geestverwant" zijn.

Zo zal het geestelijke dat vol licht is, zich uiten door edele, goede mensen, daarentegen zullen duistere krachten zich van mensen bedienen wier gezindheid onvriendelijk is, die niet in staat zijn het goede na te streven, want dezen zijn ook gewillig de slechte krachten te dienen, dus voeren ze gewillig uit wat dezen van hen verlangen.

Maar nooit zullen deze slechte krachten mensen kunnen benaderen wier wezen goed is, dus op God gericht. Er bestaat geen macht die zo sterk is, dat ze het geestelijke vol van licht zou kunnen verdringen; de mensen die op God gericht zijn worden echter steeds terzijde gestaan door de lichtwezens en dus hebben de duistere machten geen toegang, om welke reden een slecht wezen uit het hiernamaals zich nooit zou kunnen uiten door een mens die alleen het goede nastreeft en wiens levenswandel goede, edele gevoelens laat zien.

De gave van helderziendheid is een uiting van geestelijke krachten uit het hiernamaals, dat wil zeggen: de mens wordt door geestelijke wezens opheldering gegeven over zaken die de mens anders niet doorgronden kan, omdat ze zich wat tijd en ruimte betreft aan zijn onderzoeken of weten onttrekken. De mens die in staat is zulke zaken te zien, beschikt dus over een kracht die hem als mens niet eigen is, en deze kracht wordt hem toegezonden uit het geestelijke rijk. De geestelijke wezens beschikken over dit weten, zodra het over zaken gaat die nog deel uitmaken van de aarde, en ze kunnen dus de mens op aarde uitsluiten geven, want ze worden niet gehinderd door tijd of ruimte.

Dus kunnen zij zich, daar ze lichamelijk niet meer belemmerd worden, daarheen wenden, waar deze wezens die aan de aarde gebonden zijn, hetzij mensen of dode voorwerpen, zich bevinden en bijgevolg de mensen die hen raad plegen daarover door middel van gedachten opheldering verschaffen. Van de kant van de mens is daar alleen voor nodig een verfijnde ontvankelijkheid van zijn geestelijke vermogens om deze verklaringen in ontvangst te kunnen nemen, en hij kan deze verhoogde werkzaamheid van zijn vermogens te allen tijde inschakelen, zich er dus op te concentreren de influisteringen die door middel van gedachten in hem opkomen uit de geestelijke wereld in ontvangst te nemen.

Dus moet de mens op de eerste plaats geestelijke krachten aanvaarden met wie hij zich naar gelieven kan verbinden. Maar zodra alleen zuiver aardse zaken moeten worden opgehelderd, die met de positieve ontwikkeling van de ziel niets te maken hebben, hoeft ook de helderziende mens geen grote geestelijke rijpheid te bezitten, maar is het enkel en alleen genoeg met deze geestelijke krachten in te stemmen en van hen gebruik te maken door de bereidwilligheid hun influisteringen gehoor te schenken.

Maar dan is hij er ook nooit zeker van, dat hij door krachten wordt bedacht die nog onvolmaakt zijn, dat er dus ook vergissingen binnensluipen. Maar steeds worden dan resultaten nagestreefd vanuit aardse belangen, nooit echter zal dit daardoor leiden tot geestelijke vooruitgang.

Dit laatste is afhankelijk van de graad van rijpheid van diegene die zaken die verborgen zijn, kan zien. Is deze zelf diep geestelijk ingesteld, dan is hij ook bij machte geestelijk in te werken op de mensen die een beroep op zijn hulp doen. Dan zal hij zelf over een rijk weten beschikken en hij zal dit weten gebruiken voor het zielenheil van de medemens. Want dan zullen ook lichtwezens hem bijstaan als hij tracht zaken te doorgronden die de mensen anders verborgen blijven.

Amen

BD.2923

13 oktober 1943

Strijden of dienen - Arrogantie - Deemoed

Om rijp te worden moet de mens allerlei tegenstand overwinnen, omdat zijn klim omhoog alleen mogelijk is als hij strijdt of dient. De afval van God heeft plaatsgevonden in zelf aanmatiging, door valselyk aan te nemen zo machtig te zijn dat het wezen met God zou kunnen breken, dat het ook zonder Hem in het volle bezit van kracht is. En dus wilde het geestelijke heersen naast God om zich door het vergroten van de eigen kracht boven God te stellen. En nu moet het de weg terug gaan; het moet, om met God te kunnen heersen op de eerste plaats zijn krachteloosheid inzien en nu om de hem ontbrekende kracht worstelen en vragen, in diepste deemoed moet het God dienen en het wezenlyke dat hem is toegevoegd.

Het moet strijden of dienstbaar zijn, dus zichzelf overwinnen, het moet vanuit zijn aanmatiging terug tot deemoed worden en nu de kracht nastreven, die het eens bezat en bewees deze onwaardig te zijn. Dus moet het 't bewijs leveren waardig te zijn en hiervan getuigen door worstelen en dienstbaar zijn. Dan ontwikkelt het geestelyke zich positief.

Maar is nu in de mens het gevoel om te heersen te sterk ontwikkeld, dan moet hij daar tegen strijden, hij moet dus een strijd voeren tegen zichzelf. En dit is beduidend zwaarder. Hij moet de deemoed ook tegenover de naaste beoefenen, hij moet de arrogantie die hij tegenover God had, aflossen doordat hij zich in dienende liefde tot zijn medemensen wendt. Dezen zijn ook Gods schepselen en voor God moeten ze als mensen worden behandeld en niet als onder hem staand, maar als gelijkwaardig worden aangezien. En zo de mens een heersersnatuur heeft, moet hij zich bijzonder overwinnen als hij aan deze eis wil voldoen. Hij moet dienen terwijl hij zou willen heersen, hij moet worstelen terwijl hij het voor het zeggen meende te hebben. Alleen zo kan hij zich positief ontwikkelen, want zijn wezen zal hem velerlei tegenstand laten voelen, ten gevolge waarvan hij rijper kan worden. En niet eerder zal hij zich hebben overwonnen tot hij zijn arrogantie van weleer opgeeft, tot hij klein en deemoedig tegenover God staat en begeert met Hem verenigd te zijn.

Amen

BD.3277

2 oktober 1944

Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?

De mensen lezen het woord, maar de zin bevatten ze niet en zo ontstaan onjuiste leerstellingen door onjuiste uitleg van de kant van hen die Mij dienen willen, zodra ze zich tevoren met elke vraag niet heel innig met Mij verbinden en daarover uitsluitel wensen, en als ze dit krijgen het zonder weerstand aannemen. De mensen houden star vast aan mijn woord dat Ik de mensen verlost heb van de zonde door mijn kruisdood.

Maar ze dringen niet door in het wezen van het woord ze dringen niet door in de betekenis van het verlossingswerk. Dus begrijpen ze ook niet in hoeverre de mens zelf werkzaam moet zijn om bij de schare te horen die door mijn bloed van de zondenschuld verlost is. Voor alle mensen ben Ik gestorven zodra ze mijn verlossingswerk willen aannemen.

Ik heb geen beperking gesteld, maar de mensen stellen grenzen waar mijn verlossingswerk niet wordt erkend. En dezen sluiten zichzelf buiten de kring van diegenen voor wie Ik aan het kruis gestorven ben. En dus kan de zonde alleen vergeven zijn aan hen die zich laten verlossen door hun geloof in Mij en mijn dood aan het kruis, terwijl de anderen die Mij en mijn verlossingswerk afwijzen, de zonden niet vergeven zijn, omdat ze zich door mijn bloed niet schoon laten wassen en omdat ze niet tot diegenen willen behoren voor wie Ik gestorven ben. Wederom is de vrije wil van de mens doorslaggevend en deze vrije wil eerbiedig Ik. Zou de

mensen de zondenschuld zijn vergeven ook zonder het geloof aan Mij en mijn werk van liefde, dan werd de mens tegen zijn wil in, verplaatst in een vrije toestand.

Maar dit is tegen mijn ordening, want dan worden zowel mijn rechtvaardigheid als mijn liefde uitgeschakeld, want dan gebruikt de mens deze toestand noch om zich met Mij te verenigen, noch heeft hij ooit berouw van zijn zonde.

Mijn woord is waarheid en nooit is daar een onwaarheid in te vinden, dat Ik voor alle mensen gestorven ben, dat Ik alle mensen verlost heb van hun zonden.

Maar hun vrije wil moet zelf beslissen of ze zich willen laten verlossen, of ze mijn werk van liefde willen aannemen, want de wil bepaal Ik niet.

Daarom kan de hele mensheid vrij zijn van zondenschuld, zodra ze maar in mijn verlossingswerk gelooft, zoals ze echter ook in diepste duisternis en in de ban van haar zonden is en blijft, als ze Mij afwijst als Verlosser van de mensheid. En daarom gaat het grootste deel van de mensheid nu voort in de zonde. De mensen zijn zonder vergeving omdat ze Mij niet meer erkennen en daarom is mijn verlossingswerk zonder uitwerking voor hen. De "vergeving van de zonde" mag daarom niet verkeerd begrepen worden. Ze mag niet worden toegepast op diegenen die zich volledig van Mij afzijdig houden, doch niet Ik dring hen van Mij weg, integendeel, ze verwijderen zichzelf van Mij. Ze ontvluchten Mij, die Mij zelf aan hen aanbied en steeds weer hun zielen tracht te winnen. Ik stel hun een genadegeschenk ter beschikking dat hen vrij maakt van de zonde en hun schuld, maar als ze het afwijzen, blijft het voor hen zonder effect. Hun schuld is hun niet vergeven, want ze horen bij diegenen die tegen Mij voor mijn tegenstander strijden en die daarom nog door hem gebonden zijn, tot ze zich door Mij laten verlossen.

En daarom is het onjuist, mijn verlossingswerk zo voor te stellen, als zouden alle mensen profiteren van datgene wat hun vrije wil wel kan verwerven, maar wat deze vrije wil evenzo kan verspelen door afwijzen of totaal ongeloof. Alleen hij die mijn genadegeschenk aanneemt, wordt bevrijd van zijn zonden, want voor hem heb Ik de schuld gedragen, voor hem heb Ik geleden en de kruisdood op Me genomen. Ik stierf wel voor allen, maar allen namen Mij niet aan.

Ik nam de schuld van allen op mijn schouders, maar niet allen voelen zich schuldig en leggen daarom hun last niet op Mij. En dus zullen ze hun schuld ook niet kunnen voldoen, want ze is te groot om daar alleen mee klaar te komen, omdat ze er nu ook nog de schuld aan toevoegen mijn liefde af te wijzen. Maar hoe kunnen dezen de vergeving van hun schuld verwachten? Hoe kunnen de mensen geloven dat ze zonder eigen toedoen, zonder zelf te willen, vrij worden van alle schuld?

Onbegrijpelijk groot is de genade voor u mensen, dat mijn liefde zich voor u heeft geofferd, dat mijn bloed u heeft schoongewassen van alle zonden. Maar u moet deze

liefde van Mij ook in ontvangst willen nemen, u zult ze niet mogen afwijzen, daar ze anders bij u niet werkzaam kan worden, daar u anders verder met uw zonden belast blijft tot u uw wil verandert en Mij erkent als de goddelijke Verlosser die voor u aan het kruis is gestorven om u te verlossen.

Amen

BD.3315

2 november 1944

Het aflossen van de zondenschuld door kinderen en kindskinderen

Het gevolg van de zonde is ook haar straf. Dat moet zo begrepen worden dat elke zonde gevolgen heeft die weer een verderf brengende uitwerking voor de zondaar hebben, om welke reden dan van een rechtvaardige straf kan worden gesproken. Maar deze straf is dan niet door God aan de mens opgelegd, integendeel heeft hij ze zelf naar zich togetrokken, omdat hij de onmiddellijke aanleiding daartoe heeft gegeven.

Nu kan echter de uitwerking van de zonde ook langere tijd op zich laten wachten, maar ze komt onherroepelijk, alleen dat ze dan niet de mens zelf treft, maar zijn kinderen en kindskinderen, dat dezen dus een straf moeten dragen die generaties tevoren veroorzaakt werd.

Dit is een schijnbare onrechtvaardigheid Gods, maar het gaat dan steeds om zielen die om rijp te worden, bijzonder zware levensvoorwaarden nodig hebben en die voor zichzelf bijzonder zware levensomstandigheden hebben gekozen. Ze dragen als het ware onverdiend leed en staan ook met de zielen van hen die dit leed hebben veroorzaakt in geestelijke verbinding. Ze worden dus door die zielen beïnvloed een schuld af te lossen die hen in het rijk hierna is gevolgd en waarvan het tenietdoen in het hiernamaals uitermate veel tijd zou eisen. En God neemt de genoegdoening door kinderen en kindskinderen aan.

Wanneer de mens zijn schuld zelf op aarde kan aflossen, dan bestaan daar ontelbare mogelijkheden voor, dat wil zeggen: de mens moet met de gevolgen van de zonde klaarkomen, hij zal dan in zekere zin hetzelfde lot moeten lijden dat hij anderen heeft bereid, hij zal het leed moeten dragen dat hij anderen heeft aangedaan, steeds zal de zonde in haar uitwerkingen hem zelf weer treffen en hij zal zich daar niet tegen kunnen verweren.

Maar dan bespaart hij zijn nakomelingen al dit lijden dat hij zelf heeft veroorzaakt. Maar gaat hij met deze schuld binnen in het rijk hierna, dan vindt hij daar niet eerder rust, tot hij weer de mensen die op aarde nauwe banden met hem hebben ertoe heeft bewogen door beïnvloeding van gedachten, zijn vroegere zonde op de aarde uit te

boeten, wat dezen dan een aards noodlot oplevert dat de zonden van de vaders duidelijk herkenbaar laat worden.

Van kinderen en kindskinderen wordt de verzoening voor de begane zonde aangenomen om in de mensen het verantwoordelijkheidsgevoel te wekken, wanneer ze de grootte van een schuld onderschatten. De zondaars in het hiernamaals lijden buitengewone kwellingen, wanneer ze de mensen op aarde voor hun schuld zien boeten en daarom wordt de schuld tweevoudig uitgeboet en in overeenstemming daarmee sneller afgelost, zoals omgekeerd een mens die op de hoogte is van de zonden van zijn voorvaders niet zo zwaar hoeft te lijden onder de straf, omdat ze hem rechtvaardig voorkomt en zijn ziel daardoor sneller tot rijpheid komt op aarde.

Maar uitermate makkelijk is het voor 'n zondaar van zijn schuld verlost te worden als hij deze in diep geloof in Jezus Christus aan Zijn voeten legt, als hij Hem innig vraagt om vergeving, nadat hij er ernstig berouw over heeft en zijn best doet zich te beteren. Dan zullen ook de gevolgen van zijn zonden wegblijven, hij zal niet bang hoeven te zijn dat zijn schuld door zijn nakomelingen moet worden afgelost. Hij zal vrij worden van zijn schuld ter wille van Jezus Christus, die voor de zonden van de mensen aan het kruis is gestorven.

Amen

BD.4069

25 juni 1947

Het in twijfel trekken van het bestaan van God in de eindtijd

Er is een buitengewone scherpzinnigheid voor nodig, wetenschappelijk het bewijs te leveren dat het bestaan van God is te betwifelen of te loochenen. En deze poging zal ondernomen worden om wetenschappelijk het grootste probleem op te lossen: Dit is ook een teken van de eindtijd, dat de mensheid haar standpunt inneemt tegenover de voornaamste vraag, echter veel meer in negatieve zin, want ze zijn bereid zich bij deze strijdvraag en haar bewijsvoering aan te sluiten, want hun geloof is, wanneer tenminste nog aanwezig, slechts erg zwak en de minste stoot is voldoende, het aan het wankelen te brengen.

Bestaat er een God?

Geen vraag is voornamer en als ze serieus gesteld wordt door zoekende mensen, ben Ik bereid opheldering te geven en de zoekende zal waarlijk tevreden zijn met het inzicht dat hem wordt toegezonden en dat hij nu ook overtuigd verdedigt. Als de vraag echter niet door zoekende, maar door mensen die het beter willen weten, wordt opgeworpen, die alleen het antwoord willen accepteren dat voor hen aangenaam is en die het bewijs niet willen leveren dat Ik besta, veeleer dat Ik niet

besta, zullen ze nooit tot een resultaat komen dat waarheidsgetrouw is, ondanks vele schijnbaar steekhoudende bewijzen. Ze horen bij de vijandige macht, die zichzelf op de troon wil verheffen en Mij verdringen. En dit is het begin van het einde, want volgens de wet van eeuwigheid ontruk Ik mijn tegenstander de macht als hij de hem toegestane grenzen overschrijdt, wat dan het geval is, als hij Mij totaal uit de gedachten van de mensen tracht te verdringen.

Het zal een zware strijd zijn die om Mij wordt geleverd, in heftige bewoordingen zal men de mijnen trachten te overtuigen dat ze een spookbeeld najagen, alle religieuze geloofsartikelen en leerstellingen zullen punt voor punt worden afgekraakt en de mensen die niet helemaal vast staan, zullen stuk voor stuk verloren gaan, want de tegenstander weet zijn woorden zo te kiezen, dat ze niet zonder indruk blijven en daar het merendeel der mensen het weten ontbreekt omdat ze zelf in geestelijke blindheid voortgaan, herkennen ze bij de tegenstander de dwaling niet, zoals ze echter de waarheid ook niet in zichzelf kunnen zoeken en vinden. En ze worden onzeker en vallen, als ze zich op het laatste ogenblik niet bij Mij aansluiten, als ze Mij niet om verlichting vragen, die Ik een vragende uitermate graag verleen als hij maar echt het juiste en de waarheid wil. Maar wie op zichzelf vertrouwt, wie eveneens tracht zich verstandelijk over dit grootste vraagstuk opheldering te verschaffen, zal vastlopen in de duisternis, want hij jaagt een dwaallicht na, hij gelooft de overtuigende woorden van de wijzen der wereld en bewondert hun scherpzinnigheid en hun conclusies, en hij geeft Mij op en oordeelt zich zelf.

En omdat Ik van eeuwigheid af van deze strijd op de hoogte ben, omdat Ik de zwakken wil helpen, zoals ook diegenen die Mij zoeken, maak Ik hen al vertrouwd met de waarheid, en wie moeite doet voor deze waarheid, wie zich waardig maakt ze te ontvangen en er in vrije wil naar streeft, zal alle scherpzinnigheid van de wijzen der wereld overtroeven, hij zal wetend worden, hij zal kracht ontvangen om te oordelen, zijn geest zal verlicht worden en niets zal hem zijn geloof, zijn overtuiging kunnen afnemen, want hij is door Mij zelf onderricht, en hij heeft het bewijs dat Ik besta en dat Ik al mijn schepselen wil winnen voor de eeuwigheid. En hij zal Mij trouw blijven tot het einde toe.

Amen

BD.4444

27 en 28 september 1948

De liefde van God - Kan God lijden?

Hij die zich aan u bekendmaakt uit overgrote liefde, tracht u met alle volharding te winnen en Hij geeft u niet op, omdat u van Hem bent sedert eeuwigheid. Zijn liefde

is onveranderlijk, ze is echter ook wet in zichzelf, dat wil zeggen: alleen liefde kan zich voegen bij liefde en daar God de eeuwige Liefde zelf is, verlangt Hij ook naar liefde en tracht daarom al Zijn schepselen te vormen tot liefde, opdat Hij zich met hen kan verenigen. En dus tracht Hij de liefde van Zijn schepselen te winnen en heeft eeuwig geen ander doel, omdat de vereniging in liefde gelukzaligheid betekent voor het schepsel en ook de vreugde van God voortdurend verhoogt.

God is volmaakt en als volmaakt Wezen in staat onbegrensde gelukzaligheid te geven, zoals Hij echter omgekeerd deze ook van Zijn schepselen wil ontvangen, die uit de kracht van Zijn liefde zijn voortgekomen. Gelukzaligheid bereiden stelt echter steeds liefde voorop. Als dus God naar de liefde van zijn schepselen verlangt, omdat Hij zich aan hen wil schenken, moet het ontberen van de liefde ook de gevende liefde beperken, dus hoewel ze niet kan afnemen, wordt haar kracht toch begrensd, wat ook verminderd geluk betekent, bij de volheid van de goddelijke liefde pas dan vermeldenswaard wanneer nagenoeg alle schepselen zich van Hem afkeren, dus Hem hun liefde onthouden, een toestand die zich aan het einde van een verlossingsperiode in de schepping voordoet.

(28 september) Dan neemt een onvergelijkbaar verlangen de plaats in van vreugde, dat weliswaar niet, zoals op aarde vol leed is, evenwel vergrote wil om te helpen en overgrote barmhartigheid in werking zet. God kan nooit lijden, toch zal de zich vergrotende verwijdering van Zijn wezens van Hem toenemende ontplooiing van Zijn kracht tot gevolg hebben, dus onophoudelijk zal de liefde Gods de liefde van Zijn schepselen trachten te winnen, omdat Hij hen niet opgeeft, al gaan daar eeuwigheden overheen, tot ze zich in liefde naar Hem toekeren.

Een toestand van lijden zou zich alleen dan voordoen, wanneer, wat eens uit de liefde van God zijn oorsprong had, voorgoed aan Zijn tegenstander verloren zou zijn, wat echter nooit mogelijk is, omdat de volheid van de goddelijke liefde niets verloren laat gaan, ja zelfs Zijn tegenstander zelf (terug) wint, al is het ook na eindeloos lange tijd, waar menselijk geen schatting meer voor mogelijk is.

Dat de liefde van God ooit minder wordt, moet helemaal terzijde worden geschoven, want liefde is zo iets geweldigs dat ze alles voor elkaar krijgt en de kracht van de goddelijke liefde voldoende zou zijn, Zijn schepselen meteen aan Hem te binden als Hij ze in totale volheid werkzaam zou laten worden. Maar Zijn vreugde wordt groter als Zijn schepselen zelf naar Hem komen en Hem hun liefde aanbieden. En daarom werkt Hij slechts in geringste mate op hen in, steeds trachtend de wil aan te sporen dat deze ernaar streeft op Hem gericht te zijn.

Keert de wil van de mens zich van God af, dan vermindert ook de kracht van Gods liefde, maar geeft hem toch niet op. Het dingen naar de liefde van Zijn schepselen is eveneens een daad van geluk, wat de mensen weliswaar pas dan begrijpelijk is

wanneer ze zelf de liefde beantwoorden, die ook nooit zal ophouden te trachten de liefde van de ander te winnen.

Vervulde liefde is gelukzaligheid, maar onbeantwoorde liefde een toestand van vereenzaming die zich doet gevoelen als krachteloosheid of een grotere kracht voortbrengt, al naar de sterkte van de liefde, om welke reden de wezens van het lichtrijk voortdurend in liefde werkzaam kunnen zijn, ofschoon ze vaak op weerstand stuiten van de kant van de mensen; omdat ze vervuld zijn van liefde en ook onbeantwoorde liefde geen vermindering van hun kracht is, veeleer een verhoogde aansporing om actief te zijn. De mensen op de aarde hebben nog toevoer van kracht nodig, die tot hen komt door liefde en daarom betekent voor hen gebrek aan liefde ook gebrek aan kracht en energie en wordt dus als toestand van lijden ondervonden. Maar het bewustzijn blijft de mens altijd bij dat hij steeds zeker is van de liefde van God, dat de liefde van de mens altijd wordt beantwoord als ze uitgaat naar Hem en dat Zijn liefde de ware gelukzaligheid is voor ieder die ze begeert.

Amen

BD.4565

13 februari 1949

Het opleiden van de dragers van de waarheid - De strijd met het zwaard van de mond

Alles wat u van Mij ontvangt, is voor u nodig om te weten, als u begint om onderrichtend werkzaam te zijn, om Mij te dienen. Uw weten mag geen hiaten vertonen ofschoon u ook niet over alles informatie vermag te geven, maar u zult in alle gebieden goed thuis moeten zijn, daar het er bij al deze zaken op aan komt, tegenwerpingen het hoofd te kunnen bieden en ook het bewijs te leveren, dat u onderricht bent door krachten die een omvangrijk weten bezitten waarover u tevoren aantoonbaar niet beschikte. Dat nu ook uw verstand in het bijzonder door Mij is opgeleid, om de samenhang te begrijpen, dus daarmee in overeenstemming ook opheldering te geven, is eveneens een genadegave, die Ik uitdeel als de wil om Mij te dienen kenbaar is en een rechtstreekse onderrichting toelaat.

Want u zult zich er op moeten voorbereiden, dat men u vragen zal stellen kriskras door elkaar, om enerzijds uw weten te testen of u te laten falen, als men zich als vijand van de waarheid tegenover u opstelt. Wel beweren ook de tegenstanders te streven naar de waarheid, maar ze logenstraffen zichzelf, daar ze anders met u zouden moeten instemmen, omdat de waarheid, als ze serieus gezocht wordt, ook als waarheid herkenbaar is. Maar de waarheid is lastig voor hen en daarom breken ze u af als dragers van de waarheid en trachten u onschadelijk te maken.

En daarom leid Ik u zo op, dat u elke tegenwerping zult kunnen weerleggen, dat uw weten ook de vijanden zal bevreemden en zij een werkzaam zijn van boven niet met overtuiging kunnen afwijzen, zelfs wanneer ze het met woorden doen. En daarom herhaal Ik de onderrichtingen steeds weer, om u als levendige verdedigers van mijn woord op te leiden, die verstandelijk alles kunnen motiveren en daardoor de tegenstander verslaan; die dus voor Mij en mijn rijk strijden met het zwaard van de mond.

Ik maak u bekwaam om te spreken en wel niet alleen gedreven door mijn geest, maar ook het verstand zal reageren en dan eveneens getuigenis afleggen van het weten dat de geest hem door het hart heeft ingegeven. Dan kan de mens wel overtuigd zijn dat Ik zijn gedachten juist stuur en zich zonder bedenken wijden aan het oplossen van de zwaarste problemen als dit door tegenstanders verlangd wordt, en steeds zal hij zelf kunnen begrijpen en verklaren waar een groot weten nodig voor zou zijn, wanneer hem dit op een schoolse manier zou zijn overgebracht.

Ik wil u geschikt maken voor de arbeid in mijn wijngaard en daarom zullen u alle gebieden ontsloten worden. Want de tegenstanders zullen van alle kanten op u afstormen en uw leerstellingen willen verwerpen.

Maar een goede leraar weerlegt alle tegenwerpingen die met vijandige opzet tegen hem worden ingebracht, een goede leraar is zelfs in staat de tegenstander te overtuigen en hij zal zijn weten steeds verbreiden, zelfs wanneer het plan het af te wijzen overheerst en degene die onderricht in zijn werk gehinderd wordt.

De waarheid zelf handhaaft zich en dat de waarheid haar juiste verdedigers heeft daar zal Ik voor zorgen, die de eeuwige Waarheid zelf ben en de mensen naar de waarheid wil leiden. Ik zal mijn dienaren op aarde uitrusten met elke bekwaamheid, die een succesvolle arbeid voor mijn rijk verzekert, Ik zal hun een weten verschaffen dat een overtuigende uitwerking heeft en als goddelijke wijsheid kan worden erkend door ieder die serieus onderzoekt en zich zal laten onderrichten.

Amen

BD.4567

15 februari 1949

Ernstige vragen aan hen die onderrichten en Gods dienaren bestrijden

U zult ter verantwoording worden geroepen als u mijn dienaren lastig valt wegens hun geestelijke werkzaamheid, want van Mij hebben ze de opdracht, en als u hen bestrijdt, valt u Mij aan. Ze voeren alleen de opdracht van hun Heer uit, dus zijn ze

niet verantwoordelijk voor datgene waarvan u hen beschuldigt - dat ze u de waarheid in het gezicht zeggen, die u niet wilt horen en waarvan u nog veel minder kunt hebben dat ze uw medemenssen wordt gebracht. Ik eis rekenschap over het doen en denken van u die zelf als verkondigers van de waarheid in de wereld wilt worden erkend en toch de zuivere waarheid bestrijdt die van Mij is uitgegaan.

Laat de waarheid voor u zelf een ernstige zaak zijn en probeer op de eerste plaats zelf in haar bezit te komen, dan pas hebt u het recht voor de waarheid op te komen en dragers van dwaalleren te hinderen bij hun werkzaamheid.

Als u echter zelf moet worden onderricht en tracht de dragers van de waarheid uit te schakelen, als u hen vervolgt en bestrijdt, gaat uw wezen tegen Mij in en laadt u grote schuld op u, waarvoor Ik u ter verantwoording roep. Bemerkt, als u te goeder trouw handelt, hoe het er in de wereld uitziet. Waar vindt u de geest van liefde? Waar vindt u innige verbondenheid met God, overtuigd geloof en ware naastenliefde? Waar vindt u het werkzaam zijn van de geest, dat wil zeggen: wijsheid en helder inzicht in geestelijke zaken? Hoe verklaart u voor uzelf het grote gebeuren vol van leed in de wereld? Hoe lost u het grote raadsel van de schepping op? Wat weet u van het Wezen Gods, van Zijn eeuwige heilsplan? Wie anders dan Ik zelf kan u het weten erover verschaffen door mijn geest? En waar zult u een werkzaam zijn van de geest kunnen vaststellen? Beantwoord voor uzelf in alle ernst deze vragen en ontken dan de verbinding niet tussen Mij en hen die u daarover opheldering kunnen geven.

Neem met een dankbaar hart in ontvangst wat Ik u aanbied uit den hogen om u tot inzicht te brengen, en als u twijfelt, onderzoek dan, maar verwerp niet zonder te onderzoeken, want waarlijk Ik zeg u, Ik bescherm mijn dienaren en zal niet dulden dat van boven overgebrachte geestelijke leringen krachteloos worden gemaakt, doordat u tracht te verhinderen dat ze de medemenssen worden gebracht en hen die mijn woord overbrengen bedreigt en vervolgt. Wat u van hen wilt afnemen zal Ik hun teruggeven en duidelijk zult u mijn werkzaam zijn en mijn hulp herkennen.

Maar als u Mij wilt dienen, als u mijn wil wilt vervullen, wek dan eerst uw geest tot leven door werken van liefde; pas dan hebt u het recht te oordelen en u op te werpen als rechter over hen die valse leerstellingen verbreiden of als valse profeten optreden. Dan pas zult u zelf weten hoe de waarheid van de dwaling te onderscheiden en ware dienaren voor Mij te zijn op aarde, maar dan nooit meer diegenen veroordelen die u nu als dragers van de waarheid tegemoet treden om u mijn wil bekend te maken.

Onstuitbaar snelt de tijd haar einde tegemoet, voor deze aarde is u een doel gesteld en spoedig hebt u het tijdstip bereikt, waarop de mogelijkheid u te ontwikkelen op aarde ten einde is. Laat u daarover opheldering verschaffen, leef niet gedachteloos

van de ene dag in de andere, er op rekenend, dat u nog veel tijd overblijft; wees u bewust van de grote verantwoording die u draagt voor uw eigen ziel alsook voor de zielen van uw medemensen, als u de tijd tot aan het einde goed benut en denk u in dat elke dag de laatste is. Dan zult u ijverig trachten uw zielenrijpheid te vergroten, als u het goede wilt, als u Mij wilt, en dan zult u nooit meer zo kunnen denken en handelen zoals u nu doet en u nog blind bent in de geest, zodat u het licht niet wilt aannemen dat de duisternis van uw geest zou doorbreken. Neem mijn waarschuwing en vermaning ernstig opdat het u eens niet bitter berouwt, als het te laat is.

Amen

BD.4570

21 februari 1949

Geestelijke samenwerking

In geestelijk opzicht is samenwerking vereist, de een is aangewezen op de hulp van de ander, omdat geestelijke arbeid zelden de steun van wereldlijke zijde zal ondervinden en daarom 'n verbreiding moeizamer is en de steun van hen nodig heeft die vanuit dezelfde geest leven. En nu is de wil van de enkeling, hoe ver hij voor Mij een bekwame arbeider is in mijn wijngaard, doorslaggevend. In volledige vrije wil moet de arbeid voor Mij en mijn rijk verricht worden, niemand mag onder druk staan iets te moeten doen tegen zijn wil, maar de rijkste zegen zal hij ontvangen die door zijn hart gedreven wordt, die uit liefde tot Mij voor Mij werkzaam is, want hij zelf zal zijn geestelijke rijkdom vergroten, hij zal vreugde scheppen in de schatten waarmee hij werkt, en hij zal zich gedrongen voelen deze rijkdom ook voor anderen toegankelijk te maken.

Daarom zal hij voortdurend geestelijke uitwisseling tot stand willen brengen en alleen al daarvoor mensen nodig hebben die hetzelfde nastreven en de samenwerking van dezen op geestelijke basis is verzekerd. Als een mens die het geestelijke nastreeft niet zijn hart kan uitstorten, zou zijn arbeidsveld beperkt zijn en zou hem vermoeid maken, maar overal zijn mensen te vinden die er naar streven om bij Mij te komen, en geestelijke gemeenschap zoeken om mijn woord uit te kunnen wisselen al naar hun werkzaamheid. De een moet voor de ander een steun zijn en ieder wijs Ik de arbeid toe die hij kan verrichten, als hij maar wil; maar zijn wil dwing Ik niet omdat de liefde voor Mij hem moet aanzetten om voor Mij werkzaam te zijn. Draagt hij deze liefde in zich, dan hoeft hij niet van buitenaf gestimuleerd te worden, dan spoort het hem van zelf aan om te werken voor Mij en mijn rijk, en hij zal de rijkste zegen ontvangen en vlijtig voor Mij werkzaam zijn.

Amen

BD.4574

27 februari 1949

Het verrichten van verplichte diensten wordt beoordeeld naar de graad van liefde

U zou van elke levenskracht gebruik moeten maken, u rijkdommen van onvergankelijke aard te verschaffen, dat wil zeggen: alles wat u denkt en doet zou als beweegreden de dienende naastenliefde moeten hebben, dan zou het heil van uw ziel verzekerd zijn voor de eeuwigheid. Deze eis mijnerzijds mag u on vervulbaar voorkomen en toch verlang Ik niets van u wat uw kracht te boven gaat, wat onuitvoerbaar zou zijn.

Maar denk er eens over na dat ook de dagelijkse vervulling van uw plichten op verschillende manieren kan worden opgevat, dat u plichtmatig zult kunnen handelen zonder daarbij de minste liefde voor de naaste te voelen, die u dus plichtmatig van dienst bent, maar dat u ook elke handeling zult kunnen uitvoeren aangespoord, van binnen uit, door de liefde en dat deze handelingen, ofschoon ze ook dagelijkse verrichtingen zijn die moeten worden uitgevoerd, door Mij anders gewaardeerd worden en de rijpheid van uw ziel vergroten.

De liefde is alles, ze geeft elke daad waarde, en daarom kan een mens nog zo plichtsgetrouw zijn vanuit een correct gedrag, zonder liefde zullen het steeds slechts daden van het lichaam zijn, die Ik alleen werelds beloon, maar die geen geestelijke rijkdom opleveren, want dit hangt alleen maar af van de graad van liefde, waarin ook de verplichte verrichtingen worden uitgevoerd. Hoeveel meer zou u zich kunnen verwerven als u dus elke levenskracht zou benutten om in naastenliefde te werken, zodat, wat u doet, gedragen wordt door de wil om te helpen waar uw hulp nodig is.

Wat u verplicht bent te doen, waar dus uw vrije wil is uitgeschakeld, zijn slechts daden voor de wereld, ofschoon ze ook een geestelijk karakter kunnen hebben - waar dus verrichtingen die gepresteerd moeten worden, geëist worden, die wel op zichzelf werken van naastenliefde zijn, maar door ze plichtmatig uit te voeren alleen zuiver wereldlijk door Mij worden beoordeeld, omdat de liefde van het hart daarbij ontbreekt. Ik kijk naar het hart en laat me niet om de tuin leiden door vrome woorden of gelaatsuitdrukkingen. Ik weet hoeveel het hart erbij betrokken is, maar Ik zegen ieder die enkel uit de wil om te helpen ook de menselijke verplichtingen nakomt, die elke verplichte arbeid met innerlijke vreugde uitvoert, daardoor de naaste van dienst te kunnen zijn, en die daardoor ook de verplichte verrichtingen tot een vrijwillige werkzaamheid maakt en zijn levenskracht op een wijze gebruikt die hem

het grootste loon in de eeuwigheid oplevert. Want hij verzamelt op aarde waarlijk geestelijke goederen en zal in het geestelijke rijk niet arm binnengaan, integendeel vol van kracht ook daar werkzaam kunnen zijn, waartoe zijn liefde hem aanspoort, terwijl de vlijtigste mens op aarde krachteloos en arm aan de poort des doods zal staan, omdat hij alleen bezig is voor de wereld, omdat de dienende naastenliefde hem nooit tot zijn werkzaamheden op aarde aanzette, veeleer er slechts wereldlijke eisen werden vervuld, weliswaar vanuit een ijverige plichtsvervulling, maar gehoorzaamend aan de dwang, niet uit vrije wil.

En daarom kan hetzelfde werk en dezelfde arbeidsprestatie een heel verschillend resultaat opleveren. Ze kunnen zuiver wereldlijk beloond worden, maar ook onvergankelijk loon opleveren en aan dit laatste moet u zich alles gelegen laten liggen, opdat uw aardse leven niet nutteloos zal zijn, want nooit meer zult u in het hiernamaals datgene kunnen inhalen wat u op aarde hebt verzuimd.

Amen

BD.4575

28 februari 1949

Ze aten en dronken zoals voor de zondvloed

Zoals het was in de tijd voor de zondvloed, zo zal het ook nu weer worden, als het naar het einde loopt. Een overgrote levenslust zal zich meester maken van de mensen en de wereld zal met alle aantrekkingskracht op hen inwerken. De mensen zullen zich niet meer kunnen en willen beheersen en gewetenloos in zondigheid van het leven genieten. Want het zullen geen edele vreugden zijn die ze begeren, veeleer zal de zonde overal overheersen. De eigenliefde zal elke naastenliefde verdringen en daarom worden de mensen zondig, omdat ze de naaste schade berokkenen om alleen maar te zorgen dat de wensen van hun lichaam vervuld worden. Het eigendom van de naaste zal niet worden geacht en dus wordt er gezondigd tegen alle geboden. In het toegenomen levensgenot wordt de stem van het geweten verstikt en in volle teugen genomen van wat de wereld biedt.

Maar de wereld is het rijk van mijn tegenstander en dus kan er van de wereld alleen maar iets slechts komen. Ze kan voor de ziel alleen maar een gevaar betekenen, want wat aan het lichaam wordt voldaan, daarvoor moet de ziel boeten, zij moet betalen voor wat het lichaam verlangt. Dus schijnbaar zullen de mensen mogen genieten van het geluk; alleen hij die tot de mijnen behoort, weet hoe laat het is als de mensen zich trachten te bedwelmen in de roes van genoegens. Dan is het einde heel dichtbij, want Ik heb u dit al lang aangekondigd, dat het zo zal zijn als voor de zondvloed. Ze aten en dronken, ze vrijden en lieten met zich vrijen en ze letten niet

op de vermaningen en waarschuwingen van boven. En het zal moeilijk zijn deze mensen het evangelie te prediken, want daar ze alleen oog hebben voor het aardse leven en dit nastreven, ontbreekt hun ieder begrip voor het geestelijke leven en daarom lachen ze iedere drager van de waarheid uit die hen probeert te bekeren en bespotten hem. Maar midden in de vreugderoes komt het laatste gericht.

En daarom zal het verschrikkelijk zijn voor allen die in de aardse wereld hun god zien, want ze zullen uit de hoogte neerstorten, uit de vreugde in de grootste angst, ze zullen uit de hemel neerstorten in de hel.

Want de wereld met haar lusten was hun hemel, maar ze zal worden vernietigd. En de hardste gevangenschap is het lot van diegenen die hun vrijheid op aarde verkeerd gebruikten, die in zonde leven en ook in zonde sterven. Hoed u voor de wereld, want ze is een groot gevaar voor u. Ze biedt u nu nog wel veel wat begerenswaardig is, doch doe daar liever afstand van en streef naar de hemelse vreugden die naderhand komen, en doorsta ontberingen, opdat u dan in alle volheid de vreugden van de hemel zult kunnen genieten. Behoor niet tot diegenen die alleen van zichzelf houden en het lichaam elk genot willen verschaffen. De vreugderoes is kort, maar daarna volgt een verschrikkelijk ontwaken zoals het is aangekondigd in woord en geschrift.

Maar de mensheid verkeert in groot gevaar, want nu al is ze verblind door het bedrieglijke licht van de wereld en ze houdt niet op met haar eisen maar zal ze steeds hoger stellen.

Ze stevent met reuzenschreden op het laatste einde af, ze zoekt het leven en zal de dood vinden, ze zoekt de vreugde en gaat haar ondergang tegemoet.

Amen

BD.4590

17 en 18 maart 1949

De leer van de herbelichaming - Dwaalleer - Hemellichamen

Laat u niet door vermeende tegenstrijdigheden op een dwaalspoor brengen. Zoek de verklaring alleen daarin dat uw bevattingsvermogen dikwijls ontoereikend is iets juist te begrijpen, waar echter ook een tegenstrijdigheid niet hoeft te bestaan, maar alleen door u verondersteld wordt. Het moet voor u voldoende zijn te weten dat Ik zelf u nooit verkeerd zal onderrichten en dat Ik u de kennis steeds zo zal overdragen, dat u er voordeel uit haalt voor uw ziel.

De karma-leer is niet geschikt om u tot een sterker geestelijk streven aan te sporen, zij is veel meer beweegreden voor een lauwe levenswandel in geestelijk opzicht. Reeds daarom is ze voor de ziel van weinig nut en het heeft ook niet mijn volledige

goedkeuring dat u mensen rekent op een nogmaals terugkeren op aarde en daardoor nalatiger wordt in uw geestelijk streven. De opwaartse ontwikkeling van het geestelijke wordt weliswaar door Mij op alle manieren gesteund en waar Ik een zekere mogelijkheid zie om uw ziel tot rijpheid te helpen, daar ben Ik ook tot elke toestemming bereid, evenwel steeds op grond van de wetten van mijn eeuwige ordening, nooit echter door willekeurig mogelijkheden te scheppen. Aldus moet het voor u ook begrijpelijk zijn dat Ik u niet zal wijzen op een herhaalde ontwikkelingsgang op deze aarde, die een totaal mislukken van u gedurende het aardse leven vooronderstelt. Ik zou u juist willen behoeden voor dit falen en daarom waarschuw, vermaan en onderricht Ik u, om een mislukking te voorkomen.

Het zou een verkeerde manier van onderwijzen zijn als Ik u een andere weg in het vooruitzicht stelde om uw doel te bereiken, terwijl u nog de juiste weg voor u hebt, die u dus moet gaan en kunt gaan bij een juiste richting van uw wil. En als Ik u de eindeloos vele belichamingen van voorheen voor ogen stel, dan is dat ook alleen maar om u bewust te laten worden van de grote verantwoordelijkheid voor de korte aardse levensweg. Het weten hierover dient dus alleen om bij te dragen tot een sterker streven. Niet echter dat u verkeerde gevolgtrekkingen maakt en nalatiger wordt in uw streven, in de hoop op een herhaling van een belichaming op deze aarde als u het doel niet zou bereiken. Mijn geest zal u zeker opheldering verschaffen en als u zich vol vertrouwen tot Mij wendt, geef Ik u door mijn dienaren uitsluitel in hoeverre uw denken juist is.

Als u wist van de oneindig vele mogelijkheden om tot rijpheid te komen op de talloze hemellichamen in het heelal, dan zou u nooit op de gedachte komen dat een ziel weer teruggeplaatst wordt op de aarde. Wel echter moet een ziel die nog niet volledig voltooid is nog vele belichamingen doormaken waarin zij zich steeds weer bewijzen, dus opwaarts ontwikkelen kan. De leer van een herbelichaming van de ziel berust dus wel op waarheid, maar wil niet zeggen dat de ziel in het vlees geboren weer op deze aarde verschijnt. Hiermee worden talloze mogelijkheden voor een verdere ontwikkeling op andere scheppingen bedoeld, waar de ziel in een stoffelijke of geestelijke vorm weer voor opgaven gesteld wordt, waarvan de vervulling haar een opklimmen garandeert. Wanneer een ziel nogmaals naar deze aarde wordt gebracht, is dat een hoge uitzondering die een geestelijke missie veronderstelt, maar niet veralgemeend kan worden. Zielen die onvolmaakt van de aarde weggenomen zijn, zullen onmiddellijk van mening zijn nog op de aarde te leven. Zij zullen zich in gebieden ophouden waarvan zij geloven in bovenmate woeste en totaal onvruchtbare streken verplaatst te zijn en toch bevinden zij zich op een ander hemellichaam, dat overeenkomstig hun zielenrijpheid voorzien is van scheppingswerken van de primitiefste aard en die daarom voor de zielen ook een armoedig en neerslachtig verblijf betekenen. Het is een mogelijkheid voor de

loutering van erg materieel gezinde mensen die hun neigingen moeten overwinnen, om dan al naar gelang hun wil op een ander scheppingswerk geplaatst te kunnen worden om zich daar verder te ontwikkelen.

Omdat u nog teveel liefhebber van deze aarde bent, verbindt u aan het woord "herbelichaming" ook alleen maar de betekenis, dat deze aarde de verblijfplaats van een opnieuw belichaamde ziel is, terwijl u echter zou moeten denken aan het onvoorstelbaar omvangrijke scheppingswerk van mijn liefde, dat toch alleen maar ontstaan is vanwege de ontelbare geesten die de weg van voltooiing moeten gaan en ook op de een of andere wijze zullen gaan - in stoffelijke scheppingen zolang de ziel nog niet vergeestelijkt, dus ontvankelijk voor licht geworden is, en in geestelijke scheppingen waarin ook de vergeestelijkte ziel zich gestadig opwaarts kan ontwikkelen, waarin zij steeds meer uitkristalliseert en zich geschikt maakt voor het ontvangen van de uitstraling van Mij zelf.

Stel uzelf de oneindigheid voor, kijk naar de sterrenhemel waarvan de ontelbare sterren scheppingen zijn van mijn liefdewil, bestemd voor het opnemen van zielen die nog een verdere ontwikkeling nodig hebben. Dan zult u inzien dat niet alleen deze aarde drager is van wezens die opwaarts moeten streven en dat het waarlijk niet nodig is zielen die in het aardse leven faalden, opnieuw op de aarde te plaatsen. Ofschoon ze de enige plaats voor het bereiken van het kindschap Gods is, kan ze toch niet willekeurig meerdere malen worden gekozen als plaats om rijp te worden.

Zodoende zal de leer van de herbelichaming op deze aarde als dwaalleer betiteld moeten worden en bestreden als schadelijk voor de zielen. Want ze verzwakt de wil van de mensen en brengt de serieuze verandering van het wezen in gevaar door het vooruitzicht, het verzuimde in een volgend leven te kunnen inhalen tot aan de uiteindelijke voltooiing.

Amen

BD.4602

30 maart 1949

Eeuwige verdoemenis

Gods barmhartigheid kent geen grenzen, Gods liefde is oneindig. Zijn geduld is onmetelijk en daarom kunnen Zijn schepselen niet voor eeuwig verloren gaan, daar Hij anders niet volmaakt zou zijn. Het is daarom ook verkeerd van een eeuwige verdoemenis te spreken wanneer daar een denkbeeld van tijd onder te verstaan is dat iets nooit eindigends moet omschrijven. Want zo'n eeuwige verdoemenis betekende dan echter: iets dat voor God geheel verloren zou zijn, dus dat het wezenlijke dat oorspronkelijk van God is uitgegaan en door Zijn tegenstander aan

Hem is ontruikt, voorgoed aan Zijn tegenstander is afgestaan. Dan zou echter deze tegenstander groter zijn dan God, hij zou in zekere zin overwinnaar zijn en in macht en kracht superieur zijn aan God, wat echter nooit kan bestaan of gebeuren, want met Zijn volmaaktheid, met Zijn kracht en macht en wijsheid kan niemand zich meten.

Wat uit Hem is voortgekomen, blijft eeuwig in Zijn bezit, slechts tijdelijk van Hem gescheiden, dat wil zeggen zich op grote afstand bevindend, omdat het dit zelf zo wil. Maar ook deze verwijdering is geen toestand die blijvend is, omdat het wezen om gelukkig te zijn, door de uitstraling van Gods kracht moet worden aangeraakt en, als het daar zelf niet de wil toe heeft, door de liefde en barmhartigheid van God wordt vastgepakt, die hem de staat van gelukzaligheid wil bereiden. Een eeuwige verdoemenis zou daarom ook in tegenspraak zijn met Gods liefde en barmhartigheid, oftewel deze zouden begrensd zijn waardoor de volmaaktheid van God aan volkomenheid zou inboeten. Een hoogst volmaakt Wezen heeft geen menselijke zwakheden, een eeuwige toorn zou echter een minderwaardige menselijke eigenschap zijn, zoals ook elke eeuwigdurende toestand van straf geen goddelijke stelregel genoemd zou kunnen worden, want het goddelijke is gekenmerkt door de liefde. De liefde echter redt en helpt, ze vergeeft en maakt gelukkig en zal nooit iets voor eeuwig van zich afstoten.

Aan de tegenstander van God daarentegen ontbreekt het goddelijke principe, de liefde, en steeds zal zijn doel zijn, het wezenlijke voor eeuwig tot zich naar beneden te trekken. En hij is het die bij de mensen het begrip van eeuwigheid verwacht, die tracht God als onbarmhartig en gevoelloos voor te stellen, om de liefde tot Hem te verstikken. Hij is het die zelf geen erbarmen kent en die daarom zonder bedenken tracht de zielen ongelukkig te maken, die hun elke mogelijkheid om geholpen te worden zou willen afnemen om ze voor eeuwig te verderven. En hij vindt gewillige aanhangers van zijn leer van de eeuwige verdoemenis, die allen God in Zijn oneindige liefde niet herkennen, daar zij anders deze leer geen geloof zouden kunnen schenken. Maar steeds zal de mensen de waarheid worden overgebracht en de dwaling fel belicht, opdat God als het volmaaktste Wezen herkend en bemind zal worden, opdat de mensen zich bij Hem aansluiten en Zijn tegenstander verafschuwen.

Amen

BD.4613

13 april 1949

Het zwakke zal het einde niet meemaken

Het zwakke zal het einde niet meemaken. Ik weet heel goed, hoe de ziel van ieder afzonderlijk geaard is, welke wil ze in zich heeft en welke graad van rijpheid ze bezit, die ook de maatstaf is voor de sterkte van wil in de laatste geloofsstrijd. Ik weet dat dit laatste belijden van Mij grote kracht vereist, die maar weinig mensen opbrengen en dat er een heel levend geloof toe behoort, stand te houden en Mij trouw te blijven. En daarom zullen deze trouwe aanhangers en belijders de poorten van het paradijs op de nieuwe aarde worden ontsloten, opdat hun liefde voor Mij, die ze Mij tot het einde toe bewijzen, beloond wordt.

Mensen die zwak van geloof zijn, houden in deze laatste strijd op de aarde geen stand en het gevaar om van Mij af te vallen, wend Ik af om hen niet in de handen van mijn tegenstander te laten vallen en hun nog de gelegenheid te geven in het rijk hierna hun ontwikkeling voort te zetten, wat na het einde van deze aarde voor lange tijd niet meer mogelijk is. Ze zullen tegen de eisen en inspanningen van de laatste tijd niet opgewassen zijn en zuiver lichamelijk al hun levensweg beëindigen voor de tijd, want ze zijn niet van Mij afgewend, alleen ontbreekt hun het diepe levende geloof, dat hen in staat stelt een waar strijder voor Christus te zijn. En hiervan zullen er vele zijn, die wel voor Mij kiezen, dus het geloof in een God van liefde en wijsheid in zich hebben, maar dit niet tot zo'n sterkte aanzetten dat ze zich onbezorgd aan Mij toevertrouwen en vragen om mijn bijstand. Deze zielen neem Ik van de aarde, daar ze anders verloren zouden gaan voor eeuwige tijden.

Maar het sterke blijft Mij trouw tot aan het einde en zal door Mij worden weggenomen vóór de vernietiging van de oude aarde. Dit gebeuren zal u duidelijk moeten zijn en het moet u eveneens begrijpelijk zijn, dat voornoemde zwakke zielen het paradijs van de nieuwe aarde niet bevolken; dat dit paradijs alleen geestelijk rijpe mensen kan dragen, die mijn aanwezigheid onder zich toelaten, zoals Ik het u heb toegezegd.

Op het laatst moet er een scheiding zijn van de bokken en de schapen. De oude ontwikkelingsperiode eindigt met het kluisteren in de vaste materie van het geestelijke dat gefaald heeft en er begint een nieuw tijdperk met een rijp mensengeslacht, dat zich al op aarde in een staat van gelukzaligheid bevindt, omdat het standhield en door Mij op aarde voldoende beproefd werd. Deze zielenrijpheid laat mijn aanwezigheid onder mijn kinderen toe. Maar zwakke nog niet geheel rijpe zielen zouden mijn aanwezigheid niet kunnen verdragen en dus is de nieuwe aarde geen verblijfplaats voor hen, maar die nochtans in het geestelijke rijk opwaarts gaan en wegens hun vroegtijdig beëindigd leven ook in het geestelijke rijk voorrechten hebben die hen helpen opwaarts te gaan. Dit is de scheiding van de geesten die steeds verkondigd werd door woord en geschrift.

Amen

BD.4618

19 april 1949

De zonden van de vaders wreken zich op de kinderen

Generaties lang zal de zonde zich doen gevoelen bij de kinderen. Zo is het u geleerd en bent u daardoor dikwijls in conflict gekomen met de leer aan een God van liefde en barmhartigheid, die de zondaar vergeeft en hem zijn straf kwijtscheldt als hij serieus berouw heeft. U kunt het niet begrijpen dat mensen moeten lijden die zelf geen schuld hebben en bijgevolg het slachtoffer zijn van hen die zondigden tegen God.

En toch is ook daar de wijsheid en liefde van God aan het werk; ofschoon voor u niet op een erg begrijpelijke manier, speelt toch het wezen van de ziel voor de belichaming als mens hier mede een rol, die zelf zich een zondig mens uitkoos voor haar verwekking in het vlees.

Deze zielen worden geleid door hun driften, ze zijn ondanks hun eindeloos lange ontwikkelingsgang, ondanks veelvoudige en kwellende omvormingen nog in een uiterst onvolmaakte staat, ze hebben hun onbeheerstheid nog niet afgelegd en begeven zich nu instinctmatig naar een hun verwante mensenziel, waar ze verwachten gelegenheid te hebben hun onbeheerstheid te kunnen uitleven.

Niet zelden zijn ze van hetzelfde verlangen vervuld dat de mens zondig liet worden, zoals ze er ook vaak toe aanzetten, zodra ze in een lichaam verblijf hebben genomen (moederlichaam) en de zonde dan begrijpelijkerwijs op een nieuwgeboren kind de sterkste invloed heeft, om welke reden men nu van vatbaarheid en overerving van slechte aanleg spreekt.

Er komt geen ziel in zo'n soort lichaam die al een bepaalde graad van rijpheid heeft bereikt aangezien haar ontwikkelingsgang niet in gevaar moet worden gebracht, zodra ze zelf tevoren al haar wil te kennen heeft gegeven, naar God te willen toe streven. Maar zo'n belaste ziel kan zich ook heel goed op aarde bevrijden van haar aanleg, ze kan door een aards noodlot, waar ze schijnbaar geen schuld aan heeft, haar eigen fouten en neigingen inzien en trachten zich ervan te bevrijden en zal dan ook op elke manier genade, dus hulp van boven kunnen ontvangen om haar wil te verwezenlijken. Maar meestal leven zulke zielen zich uit en vergroten de zonde van de vaders, doch steeds vanuit een zekere wilsvrijheid, want dwang wordt hun niet opgelegd.

Maar zij zelf geloven onder dwang te staan en trachten zo elke verantwoordelijkheid af te wijzen, ze voeren niet de geringste strijd met zichzelf, bezwijken daarom voor elke verzoeking die zij echter zouden kunnen weerstaan, maar alleen niet willen. De

wil is echter vanaf het begin van de belichaming geneigd tot het kwade, en deze wil heeft voor zichzelf de vorm uitgezocht die drager van de ziel moest worden, maar wat toch nooit uitsluit, dat de ziel nu als mens de wil kan laten werken en zich kan bevrijden van de zonde, dat dus dan een schakel van de ketting wordt stukgetrokken en ook de zondenschuld van de vaderen ter wille van zo'n kind kan worden afgelost. Want de wil van een mens die door zijn driften geleid wordt, is op zich sterk, alleen verkeerd gericht. Wordt hij echter in de juiste richting gestuurd, dan kan hij ook over alles zegevieren en bijgevolg een redder van zijn voorvader worden en hem het leed en de nood in het hiernamaals verkleinen.

Amen

BD.4644

19 mei 1949

Het beleven van de ondergang als in een droomtoestand - Herinnering - Nieuwe aarde

Als in een droomtoestand zult u de ondergang van de oude aarde beleven nadat u bent weggenomen, dus het werk van vernietiging zien en ook zijn omvang kunnen beseffen, maar er zelf niet door belast worden, opdat u niets bezwaarlijks meer van de aarde met u meeneemt in het rijk van vrede, dat nu uw verblijfplaats is, tot u weer wordt teruggezet op de nieuw gevormde aarde, waar u een nieuw leven begint in voortdurende verbinding met Mij.

Toch zult u getuige moeten zijn van de ondergang van de oude aarde, omdat het weten daarover u bij moet blijven om uw kinderen en kindskinderen te onderrichten. U moet de herinnering bewaren aan de oude aarde met haar scheppingen, met haar geestestoestand onder de mensen, met de zondigheid, de geloofsstrijd en het einde, opdat ook de nieuwe generatie daarvan kennis zal nemen en het weten daarover hun instelling tegenover Mij zal beïnvloeden, zoals dit ook in latere tijden ertoe moet dienen, de mensen te waarschuwen en te vermanen voor een geestelijke terugval, die als gevolg hiervan weer onvermijdelijk deze uitwerking (een ondergang) zou hebben.

Op de nieuwe aarde zal niets meer aan de oude scheppingen herinneren en het zal voor de bewoners van de nieuwe aarde wonder op wonder betekenen die nieuwe scheppingen met de oude te vergelijken, en aan de gelukzaligheid zal geen einde komen. En als in een droom zal de oude aarde met alle aangrijpende gebeurtenissen tijdens het einde voor hun ogen verschijnen en toch niet uit het geheugen wijken, daar het goed is voor de mensen deze herinnering op te halen.

Wat de mensen nu nog helemaal onmogelijk toeschijnt, zullen de Mij trouw toegewijde mensen moeten meemaken, en dat zij in deze laatste grote nood standhouden voor Mij, levert hun de staat van gelukzaligheid op in het paradijs van de nieuwe aarde, om welke reden ze ook de laatste verschrikkingen alleen nog als in een droom doormaken, omdat het anders voor hen ondraaglijk zou zijn na de tijd van lijden die de geloofsstrijd op het einde voor hen betekent. Maar wiens geloof sterk is, houdt de hoop op mijn komen, op het weggenomen worden en het paradijs van de nieuwe aarde overleidend en dit geloof laat Ik niet verloren gaan. Ik bereid hun waarlijk een lot dat hen volledig schadeloos stelt voor alle leed, want Ik ben zelf onder hen met mijn liefde en genade.

Amen

BD.4665

11 juni 1949

De wereld wil wonderen zien en ziet het grootste wonder niet

Het komt u vreemd voor dat Ik me niet openbaar in alle glorie, dat wil zeggen: dat Ik me niet door ongewone, in het oog vallende verschijningen kenbaar maakt, integendeel - eenvoudig en zonder pracht en praal me alleen door mijn woord daar uit, waar Ik aanwezig kan zijn. De wereld wil wonderen zien, maar de mijnen zien de wonderen overal en herkennen Mij daarom ook in het eenvoudigste gewaad, omdat ze mijn geest bemerken die zich niet als verblindend licht doet kennen, evenwel een zachte maar heldere schijn verspreidt, die van binnen uit straalt, uit het hart, waar Ik zelf kan vertoeven.

De wereld wil wonderen zien en ziet het grootste wonder niet. Want is het dan geen wonder dat u de stem van God mag vernemen, dat Ik zelf met u spreek zoals een vader met zijn kinderen praat? Is het geen wonder dat Ik zelf u opheldering verschaft over vragen die een denkend mens bezighouden en welke hij niet vermag voor zichzelf te beantwoorden? Is het geen wonder dat u zelf de Leermeester in u draagt, die u in de zuiverste waarheid onderricht en u wetend laat worden?

U, die uw God in de verte zoekt, zult dit wonder nooit vatten en daarom ook niet geloven kunnen, want u laat Mij immers niet in u werken, dus kan Ik me ook niet aan u bekend maken. Maar de mijnen, die met Mij door hun gedachten verbonden zijn, die Mij steeds naast zich voelen, zijn onder de indruk van het wonder, alleen verbergt het wonder zich zelfs voor hen, dat wil zeggen: ze kunnen het niet in z'n totale diepte bevatten wat zich aan henzelf voltrekt, omdat ze onbevangen moeten blijven in het verkeer met Mij, opdat ze Mij als Vriend en Broeder toespreken en zich aan Mij toevertrouwen, zonder al te grote schroom voor Mij te voelen. En Ik ben hun daarom meer nabij dan diegenen die Mij met hun verstand willen

doorvorsen en toch niet kunnen vinden. Maar aan enigen zal Ik ook verschijnen en dezen zullen dan kunnen getuigen van Mij en Mij als waarachtig bestaand beschrijven en door hun geloof ook de mensen gelovig maken die nog zwak zijn, maar niet zonder geloof. Mijn woord zal voor zichzelf spreken en Mij bewijzen aan de wereld.

De inhoud van datgene wat uit den hogen naar de aarde wordt gestuurd, is een wonder dat meer zegt dan elke onmiskenbare buitengewone gebeurtenis die de mensen als "God bewijzend" zouden willen meemaken. Mijn dienaren op aarde die bescheiden blijven en mijn woord niet in geestvervoering in ontvangst nemen, die het evenzo eenvoudig weergeven zoals ze het van Mij ontvangen hebben, worden weliswaar niet innerlijk opwindend getroffen, maar hun zielen ervaren het genadevolle ongewone beleven en bevinden zich in het licht, zelfs wanneer de mens het als zodanig niet als iets buitengewoons voelt.

Ik weet ook waarom mijn dienaren deze schijnbare ongevoeligheid moeten hebben en zo is ook deze werkzaamheid van Mij toch niet nadelig voor de ziel, maar eerder voordelig.

En laat daarom de waarde van de bekendmakingen door zulke gedachten voor u niet minder worden, maar weet dat Ik zelf bij u aanwezig ben als u mijn stem verneemt en dat deze tegenwoordigheid van Mij waarlijk het grootste wonder is dat maar weinig mensen geloven of bewust meemaken.

Want de wereld wil zien en verbaasd staan, maar niet stil luisteren en bedanken voor elke nog zo in het verborgen gegeven openbaring, maar die het overbrengen van mijn woord van boven voor de mensen betekent.

Amen

BD.4675

24 juni 1949

"Dag en uur weet niemand" - Valse profeten van de eindtijd

Wat de tijd betreft zal een ziener en profeet nooit een ophanden zijnde gericht kunnen vaststellen, want daar dit voor de mensen niet bevorderlijk is wordt dit van God uit niet toegelaten. En daarom zal geen mens met zekerheid de dag kunnen voorspellen dat er een gericht over de mensen losbreekt. Maar ze moeten er opmerkzaam op worden gemaakt en om die reden maakt God, zodra een gericht in aantocht is, dit door mensenmond, door zieners en profeten bekend.

Wordt er dus alleen een gericht aangekondigd, dan is aan zo'n bekendmaking geloof te schenken, wordt echter het gericht, wat de tijd betreft (dag en uur) vastgelegd,

dan kan deze profetie met recht als onjuist worden verworpen. Dan treden er valse profeten op naar wie niet geluisterd hoeft te worden, want meestal hebben zulke aankondigingen aardse voordelen op het oog en dan is voorzichtigheid geboden.

Als God zich nu van een mens bedient om door hem de mensen in kennis te stellen van Zijn heilsplan van eeuwigheid, dan brengt Hij hem niet alleen op de hoogte van Zijn voornemen, van het komend gericht, maar Hij geeft hem een omvattend weten dat de dienaar Gods de noodzakelijkheid van een gericht begrijpelijk maakt, opdat deze dan die profetie met overtuiging tegenover de medemensen met redenen kan omkleden. Maar zo overtuigd als hij nu ook voor de waarheid van de bekendmakingen zal opkomen, hij zal toch nooit het precieze tijdstip kunnen aangeven, want dit behoudt God zich zelf voor.

Toch kan elke zodanige bekendmaking als volste waarheid worden aangenomen en steeds weer zal uit het boek der vaders de bevestiging ervan blijken dat alleen dat wordt aangekondigd wat daarmee volledig overeenstemt.

En er is daarom ook met zekerheid te rekenen op de vervulling van die aankondigingen en het komende gericht als vaststaand feit aan te nemen, doch de mensheid blijft in het ongewisse, in welke tijd God zelf zich manifesteert, maar te allen tijde moet ze voorbereid zijn, daar anders de aankondigingen die Gods liefde de mensen doet toekomen, hun doel missen en het gericht dan plotseling en onverwacht over de mensen zou losbreken.

Amen

* * *